

Partizanska Bočna je slavila

krajevni skupnosti Bočna so v soboto slavili krajevni praznik — številne nove pridobitve — Z novo cesto so povezali Zadrebško in Savinjsko dolino in si uredili vrtec — Ogromen prispevek krajanov

Otvoritev „Ceste zbora aktivistov“

Zadnjo soboto so slavili prebivalci krajevne skupnosti Bočna in — kot vedno — so slavili s številnimi in nadvse pomembnimi delovnimi zmaganji. Bočna je partizanska vas in obojini prebivalci so svoj praznik posvetili obletnici strahotnega dogodka med narodnoosvobodilno vojno, ko je 83 poslopij v kraju zagorelo kot bakla. V soboto so torej počastili 34-letnico dne, ko so prebivalci Bočne, že na pragu svobode, izgubili vse kar so imeli in kar je

po letih strahot druge vojne še ostalo. Bočna je za ideale, ki jih danes uresničujemo žrtvovala veliko. Življenje je za svobodo žrtvoval vsak deseti krajan, veliko jih je občutilo vse trpljenje koncentracijskih taborišč, vas je bila požgana ...

S pripravami na oboroženo vstajo so v Bočni pričeli že v avgustu leta 1941. Delo prvih aktivistov je kmalu rodilo sadove in že v novembru so v Žmavčevi žagi ustanovili odbor Osvobodilne fronte. Med nalogami, ki so si jih zadali so bile najpomembnejše ustanavljanje trojk, ustanovitev vaše zaščite, mladinskih odborov in podobno. Kmalu so se zvrstile tudi akcije. Borci iz Bočne so sodelovali pri prvem napadu na Ljubno in na Nazarje, bili so poleg pri rekviziciji v Šmartnem ob Dreti in opravili še vrsto drugih akcij. V juniju leta 1942 so krajan iz gornjegrajske pošte prejeli sporočilo, da bodo okupatorji izselili vso vas in večina

se jih je umaknila. Selitev je tako propadla, vendar so Nemci nekoliko kasneje zaradi izdaje ujeli precej domačinov in jih postrelili, njihove družine pa izselili. Vsi, ki so se okupatorjem uspeli izmakniti, so nadaljevali oboroženi boj v partizanskih enotah.

Po tel dogodkih je organizirano delo v Bočni zamrlo in ponovno oživel leta 1944 ob prihodu 14. divizije na Štajersko. Partizani so v tistem času v Gornji Savinjski dolini prevzeli pobudo v svoje roke in položaj na bojiščih se je seveda bistveno spremenil. Nemci so podivjali in ob enem izmed napadov na osvobojeno ozemlje Gornje Savinjske doline so Bočno skoraj do tal požgali.

In v teh najtežjih trenutkih so prebivalci Bočne dokazali kako velika je njihova moč porojena v skupni nesreči. Po osvoboditvi so se lotili obnove porušene vasi in si zgradili nov, lep kraj, na katerega so lahko resnično ponosni. Trpljenje med vojno jih je združilo in jih združuje še danes, zato ni naključje, da pri svojem delu dosegajo zares lepe uspehe. To je pomembno tudi zavoljo tega, ker je Bočna mlada krajevna skupnost, komaj štiri leta šteje, pa tudi zaradi tega, ker krajan s svojim delom in uspehi na najboljši način zavračajo vse pomisleke, ki jih ob ustanavljanju

(nadaljevanje na 2. strani)

Pred centralnim spomenikom NOV Velenje je bila komemorativna svečanost v ponedeljek popoldne. Učenci osnovne šole Anton Aškerc so pripravili recital, vsak pa je ob spomeniku prižgal svečko.

POČASTILI SPOMIN PADLIH BORCEV IN ŽRTEV FAŠISTIČNEGA NASILJA

Ob dnevu mrtvih so bile v naši občini številne žalne slovesnosti, s katerimi smo počastili spomin padlih borcev ter žrtev fašističnega nasilja. Ob spominskih obeležjih v Velenju, Pesju, Podkrajju in Škalah so bile žalne slovesnosti v ponedeljek popoldne, pripravili pa so jih zveza združenj borcev NOV Velenje, krajevne organizacije Zveze borcev ter šolska mladina. V Šoštanjju je bila osrednja žalna slovesnost v torek, Šmartnem ob Paki pa v sredo popoldne. Učenci RŠC so pripravili komemorativno svečanost pri spomeniku Štirinajste divizije na Graški gori v torek opoldne. Žalne slovesnosti so bile tudi pri drugih spominskih obeležjih v naši občini, pripravile pa so jih krajevne organizacije ZB in šolska mladina.

O nadaljnjem sodelovanju na gospodarskem, kulturnem in športnem področju

Delegacija občine Velenje na praznovanju v Splitu — Med drugim spregovorili o pripravah na mediteranske igre v Splitu in o srečanju borcev in mladine prihodnje leto na Graški gori

26. oktobra praznuje občina Split svoj praznik — dan osvoboditve. Letošnjega praznika so se iz občine Velenje udeležili Tone Šeliga, Ferdo Kukovec in Martin Slatinšek. Udeležili so se svečane seje skupščine, spreje-

ma pri predsedniku skupščine občine ter položili vence k spomeniku osvoboditeljem mesta. Poleg tega pa so prisostvovali tudi svečanosti ob podpisu listine o pobratenu osnovne šole Anton Aškerc iz Velenja in Bruno Jovanović iz Splita.

Kot je povedal Tone Šeliga so predstavniki občine Split delegacijo Velenja zelo priščno sprejeli. Podrobno so jih seznanili s pripravami Splita na mediteranske igre, ki bodo v tem mestu prihodnje leto. Pogovarjali pa so se tudi o možnostih nadaljnega sodelovanja na kul-

turjem športnem in gospodarskem področju. Poleg tega pa so se predstavniki naše občine v Splitu pogovarjali s predstavniki Splita in s splitom pobratenih mest o programu srečanja borcev in mladine Jugoslavije, ki bo prihodnje leto na Graški gori.

Splitčani so delegaciji iz Velenja naročili, da prenese njihove pozdrave vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje ter izrazili željo, da se mediteranskih iger, ki bodo drugo leto v Splitu udeležili kar največ Velenčanov.

Za večjo varnost v jami

Pod tem nazivom so v rovih velenjskega premogovnika preteklo soboto pripravili veliko prostovoljno delovno akcijo, ki je uspela izredno dobro, saj se jo je udeležilo kar preko osemsto delavcev Rudnika lignita Velenje. Lotili so se čiščenja jame in vseh tistih del, ki jih v času rednega obratovanja ne morejo opraviti, so pa nujno potrebna za varno in nemoteno delo predvsem transportnih naprav. Podobne akcije so v velenjskem rudniku že organizirali, vendar so bile mnogo manjšega obsega in znotraj posameznih temeljnih organizacij. Te največje akcije doslej, ki so jo

posvetili kongresoma Zveze sindikatov Slovenije in Jugoslavije pa so se podstopili s skupnimi močmi in veliko pripravljenostjo prijeti za tista dela, ki so širšega skupnega pomena.

Pobuda za nadvse uspešno sobotno akcijo se je porodila v temeljni organizaciji združenega dela Jama Pesje, in se nato prenesla še v tozd Jama Škale ter tozd Jama Preloge. Odziv je bil nepričakovano velik, ob koncu pa so vsi skupaj izražali pripravljenost, da bodo še v večjem številu sodelovali na podobnih akcijah, ki naj bi odslej postale stalna praksa.

J. K.

Rudarji so zadovoljni zapuščali garderobe po uspešno opravljeni delovni akciji.

Kje je mali Edin?

Od torika, 31. 10. pogrešajo Edina Huremovića iz Tomšičeve v Velenju. Mali Edin, ki je 5. julija letos slavil drugi rojstni dan, je bil v varstvu pri svojih starih starših v Škalah.

V torek okoli 10. ure dopoldne je bil Edin skupaj s svojim starim očetom Ivanom Jevševarjem, Škale 103, pred hišo. Stari oče je urejeval pot k hiši, fantek pa se je zraven igral. Ko je oče odšel v hišo naložiti drva v štedilnik in se po kakšnih 5 minutah vrnil, fantka ni bilo nikjer. Stari oče in sosedje so preiskali okolico hiše, vendar zaman. V akcijo so se takoj vključili delavci postaje milice Velenja, ki so v sredo organizirali veliko akcijo iskanja, v kateri je sodelovalo okoli 50 miličnikov in gasilcev Velenja in Škal ter krajan Hrastovca in Škal. Preiskali so širše območje okoli domačije, vendar brez uspeha. Do večerj — četrtka dopoldan — malega Edina še niso našli. Akcijo iskanja nadaljujejo.

TUDI LETOS KVIZ TEKMOVANJE

Komisija za ljudski odbor in družbeno samozščito ter komisija za ohranjanje tradicij NOB pri občinski konferenci ZSMS Velenje razpisujeta natečaj za občinsko tekmovanje Mladost v pesmi, beseti in spretnosti. Kviza se lahko udeležijo ekipe vseh osnovnih organizacij zveze mladine v občini.

Občinsko kviz tekmovanje bo v soboto 25. novembra, prijave za tekmovanje pa sprejemajo na OK ZSMS Velenje do 9. novembra.

Tema kviza bo tokrat Samoupravljanje naša sedanost in bodočnost.

Suho vreme se bo zadrževalo tudi ob koncu tedna. Nočne temperature bodo okoli nič, dnevne pa od 10 do 15 stopinj.

DELEGACIJA DELAVSKIH KOMISIJ IZ KATALONIJE V VELENJU — Pred dnevi se je na obisku v Velenju mudila delegacija delavskih komisij iz španske Katalonije, ki je prisostvovala delu 9. kongresa Zveze sindikatov Slovenije v Mariboru. Delavske komisije v Španiji so mlad sindikat, ki je z zakonitim delom pričel šele pred dobrim letom dni, po dolgih letih ilegalnega boja proti fašistični diktaturi. Delegacija katalonskih delavcev se je po končanem kongresu odzvala vabilu Občinskega sindikalnega sveta Velenje in med enodnevnim spoznavanjem Velenja obiskala tudi Rudarski šolski center Velenje (na sliki).

V vrtcih knjižnice

100-urni program za otroke, ki redno ne obiskujejo vzgojno varstvenega zavoda — V vrtcih knjižnice za vse otroke — Plavalni tečaj za otroke rojene leta 1972

Tudi letos organizira vzgojno varstveni zavod Velenje za vse otroke rojene leta 1972 in 1973 in ki redno ne obiskujejo vrtcev za mestne krajevne skupnosti, Šentilja, Pakce, Plešivca in Cirkovca, potujoče vrtnice. Letos so program razširili na 100 ur. Poleg programa, ki so ga sami izdelali in zajema vsa vzgojna področja, so si zadali tudi program izobraževanja staršev. Tako pripravljajo jeseni roditeljski sestanki na temo, kako približati otroku knjigo. Istočasno bodo pričeli v vrtcih delovati knjižnice, kjer si bodo otroci, ki redno obiskujejo vrtec in tudi vsi ostali lahko izposojali knjige. Knjižnice bodo uredili v enoti Njdihojca, Tinkari, Vrtuljaku, v Pesju in v Skalah. Posebno veliko pozornosti bodo posvetili temu, da bi v te knjižnice pritegnili tudi otroke iz oddaljenih krajevnih skupnosti.

Decembra bodo ob knjižnicah pripravili v sodelovanju z mladinsko knjigo tudi prodajni kotiček.

S potujočimi vrtci bodo v jesenskem obdobju v oddaljenih krajevnih skupnostih zaključili te dni, v mestnih krajevnih skupnostih pa sredi decembra, nadaljevali pa aprila. Vendar pa to ni vse. Vse do novega leta bodo pripravljali občasne vzgojne dejavnosti, ki bodo zajemale lutkovne igre, ure pravljic ter likovne zaposlitve.

Vzgojno varstveni zavod Velenje si prizadeva, da bi njihovi redni varovanci osvojili kar največ telesnih veščin. Tako bodo letos izvedli plavalni tečaj v sodelovanju s plavalnim klubom Velenje za vse otroke rojene leta 1972. Z velikim zagonom pa izpolnjujejo tudi zadnje naloge tekmovanja za športno značko.

Z „rdečim petelinom“ so se najprej spoprijeli dežurni gasilci

Dobro so usposobljeni

Ob tednu požarne varnosti so se izkazali tudi gasilci v Gornji Savinjski dolini — Zaključna občinska vaja je bila v soboto v Nazarjah — Svojo pripravljenost so pokazali tudi gasilci v GLIN-u

Ob tednu požarne varnosti je bilo živahno tudi v Gornji Savinjski dolini. O bogati in nenehni dejavnosti posameznih društev ne kaže dvomiti, v minulem tednu so svoje uspehe le tako ali drugače delovno in svečano obeležila. Društva so pripravila številne vaje, svoje delo in opremo so predstavila občanom in zlasti osnovnošolski mladini in v skladu s svojimi programi pripravila še vrsto drugih akcij. Osrednja in zaključna prireditve ob tednu požarne varnosti v moziški občini je bila v soboto v Nazarjah. Na občinski verižni gasilski vaji so se pomerila skoraj vsa društva iz doline in s svojim delom dokazala, da so dobro pripravljena in usposobljena.

Svoj prispevek v splet prireditev je dala tudi industrijska gasilska enota v nazarski lesni industriji. Letos niso preverjali le usposobljenosti v svojih vrstah in so k sodelovanju na vaji povabili tudi člane nazarskega društva, čeprav ni odveč pripomba, da so pred leti k vaji pritegnili kar pet okoliških društev. Redni spremljevalci vaj so tudi pripadniki narodne in civilne zaščite.

Prejšnji četrtek je „zagorelo“ v proizvodnih prostorih stavb-

nega povišstva. Ogenj je izbruhnil na treh mestih v strojnem oddelku in na montažni liniji. Z ognjem so se takoj spopadli dežurni gasilci, v izredno hitrem času pa sta jim prihiteli na pomoč še industrijska enota in enota gasilcev nazarskega društva. Upoštevalo je velikost in pomembnost objekta je vaja zahtevala velike telesne napore in obilo iznajdljivosti sodelujočih. Z uporabo vseh tehničnih in osebnih sredstev so gasilci požar najprej omejili in ga zatem tudi pogasili.

Tehtna analiza takoj po vaji je pokazala, da so gasilci dobro pripravljene in usposobljeni in da ob sodelovanju sosednjih društev ne bodo zatajili, če bo morda kdaj šlo zares.

J. P.

ste že naročeni na naš tednik?

Najboljše desetine so prejele pokale

Čestitka šoli, šolarjem in šolnikom osnovne šole Gustav Šilih Velenje

Slovesnosti v počastitev 15-letnice osnovne šole Gustav Šilih Velenje 5. oktobra se je udeležil tudi pesnik Ton Pavček in jim napisal pesem: pesmico, ki jo resda objavljamo z nekaj zamude, vendar smo pripravi, da boste kljub temu radi prebrali

Spoštovani znanci
in znanci raznoraznega znanja!
Rekli ste mi: Pesem prinesi
in jo raztresi med nas na dan praznovanja
v dokaz,
dobil tudi to reč na ukaz!
In zdaj sem tu, kjer ste zbrani,
učenci, učitelji, učenjaki,
in pravim: na vaši sem strani
kar zmeraj, no le ob slavnosti taki!
Zares: na vaši sem strani:
drhtim za vas,
bojim se za vas, občudujem vas
in se sprašujem ves čas,
se veselite ali trpite,
predvsem pa, kako to zdržite?
Vse te ure in avanture,
vse stihe in štihe,
ikse neznane in znane kikse,
bukve, berila, opravičila,
minuse, pluse in šuse,
kako se znajdete,
da ne zajdete
med vsemi temi predmeti
tabljami, sabljami, zvezki in zrezki,
zvonci in lonci, redi razredi,
ko sonce sveti na strehe Velenja,
kako ste kaj
vekomaj
sredi učenja,
sredi jezikov, držav, pokrajin,
slovnice, šahovnice, rebusov, rim
že petnajst zim,
že petnajst pomladi
vi, tako mladi
in čisto nič leni?

Joj, koliko volje, truda, uspeha,
le kje se to neha!?

Mislím modrujem,
tako premisslujem:
Stari Slovani niso hodili v šolo,
pa so prišli do našega sinjega morja.
Tudi partizani niso hodili v šolo,
šli so v boj in včasih v patrolo,
pa so prinesli nam svetla obzorja,
vi pa
Pa kaj bi vam pravil
znane resnice
in laskal vam v lice
na vaši proslavi!
Vi veste, kam greste
in preste nebeske vam padajo v dlan.
Zato vam čestitam
in malo zavidam ta vaš današnji in jutrišnji dan!

Za konec še tekmovanje

Ob zaključku tedna požarne varnosti v velenjski občini je bilo nedeljo dopoldne v Soštanju občinsko gasilsko tekmovanje članskih in ženskih desetini. Tekmovanja v te delnem napadu in gasilski štafeti je udeležilo 14 moških in štiri ženske desetine.

Med ženskimi desetunami so prvo mesto osvojile gasilke iz Tovarn usnja Soštanj, ki so zbrale 636 točk. 2. Salek 628, 3. Šentilj I 622, 4. Šentilj II 581 točk.

Med člani do 30 let so bili najboljši gasilci Industrijskega društva REK-Velenje 876. točkami. 2. Velenje II 870,5. 3. Gaberke 859,5. 4. Salek 857, 5. Pesje 845, 6. Šentilj 845, 7. Skale 844, 8. Bevče 842, 9. Smartno ob Paki 838, 10. Tovarn usnja Soštanj 800,5 in 11. gasilci Paške vasi s 782. točkami.

Med močnimi desetunami na 3. let pa je bil vrstni red naslednji: 1. GD Velenje mesto I — 874,5, 2. Tovarna usnja Soštanj I 864, 3. Soštanj mesto 847,5.

24 oktober — dan OZN

Ob dnevu organizacije združenih narodov smo se pogovarjali s predsednico konference klubov OZN pri občinski konferenci ZSMS Velenje, Metko Krajnc — Klubi dosegajo lepe uspehe — Sprejeli akcijski program za nadaljnje delo

24. oktober je dan Organizacije združenih narodov. Ta organizacija je dosegla v 33 — letnem obstoju mnogo pomembnih uspehov. Članice Organizacije združenih narodov z različno politiko iščejo v korist miru in svetovnega napredka skupne rešitve. V zadnjem času pa prihajajo pred njo s svojimi največjimi problemi. Ta organizacija je bila ustanovljena leta 1945 na temeljih društva narodov in v teh 33 letih je bil svetovni mir mnogokrat ogrožen. Brez Organi-

zacije združenih narodov smo se pogovarjali s predsednico konference klubov OZN pri občinski konferenci ZSMS Velenje Metko Krajnc, ki je uvodoma pohvalila delo klubov OZN, ki delujejo na petih osnovnih šolah, gimnaziji in Rudarskem šolskem centru. Delo klubov temelji na izobraževanju. Vsako leto se člani klubov udeležujejo tudi politične šole, ki jo organizira za člane klubov OZN republiška konferenca klubov OZN. Kljub temu, da je delo v klubih zahtevno in terja precej časa, pa število članov stalno narašča. Dosegajo lepe rezultate in zato želi v njih sodelovati vedno več mladih.

V želji, da bi bilo delo klubov tudi v bodoče uspešno in da bi dosegli še več uspehov, so ob letošnjem dnevu OZN sprejeli akcijski program, ki izhaja iz programa smernic desete skupščine Organizacije klubov OZN Slovenije, navezuje pa se tudi na delovanje klubov OZN v preteklem obdobju ter na akcije ZSMS in ostalih družbeno političnih organizacijah, ki se ukvarjajo s problematiko s področja internacionalistične vzgoje in izobraževanja. Organizirali bodo kviz tekmovanje, ter razpisali natečaje na aktualne teme. Tudi bodoče bodo uporabljali razne oblike protesta v primerih imperialistične agresije, rasne diskriminacije, kolonialističnega zatiranja in neizpolnjevanja narodnostnih pravic ter izražali svoje nasprotovanje taki politiki. Veliko pozornost bodo posvetili pomoči mentorjem klubov OZN ter večji povezanosti med klubi. Več časa bodo posvetili tudi informiranju širše javnosti o delu klubov. Preko republiške konference klubov OZN se bodo povezali in razširili sodelovanje z naprednimi mladinskimi organizacijami v svetu. Seveda pa čaka konferenco klubov OZN pri občinski konferenci ZSMS Velenje še vrsta drugih nalog, sodelovali pa bodo seveda tudi v vseh akcijah, ki jih bo organizirala občinska konferenca ZSMS Velenje.

Predsednica konference klubov OZN pri občinski konferenci ZSMS Velenje Metka Krajnc

zacije združenih narodov bi ga težko obdržali. Poleg tega pa ta organizacija rešuje tudi probleme sodobnega sveta kot so beda, naraščanje števila prebivalcev, črpanje neobnovljenih naravnih virov, nespoštovanje človekovih pravic, neupravičeni ekonomski odnosi in podobno, zelo veliko pa prispeva tudi k reševanju mednarodnih problemov.

Pozitivne ideje organizacije združenih narodov pa prenašamo tudi na mladi rod. Kmalu po ustanovitvi so v različnih državah pričeli ustanavljati klube OZN v katerih se mladi seznanjajo z delom te organizacije. Tudi v naši občini delujejo klubi OZN. Imamo jih kar sedem. Vsi so zelo aktivni, združujejo pa se pri konferenci klubov OZN, ki deluje pri občinski konferenci ZSMS Velenje.

..In zveste straže krog in krog postavi

Čita padla na izpitu – Pri izbiri nočnih čuvajev smo malo skrbni, preveč površni, morda tudi neodgovorni – In kdo bo kriv?

Trak je že davno legel in to je bilo, ko smo prejšnji dan odšli, pomočnik komandant milice, požarni inšpektor, glavnik občinske gasilske postaje in novinar, na nočno izpito. Zanimalo nas je, kako so v tem času zaščitene naše delovne organizacije, kako nočni čuvaji pazijo našo skupno imovino in kako so kaj pripravljeni na slučajen požar.

Čitali smo se pozno, ko večer luči po domovih začne gneti in s svojo otmahnostjo močno življenje.

Polijski avto je skozi Penk na našem začetnem ci-

ki nas ustavi, je brez potrdila za nošenje orožja in tudi požarno varnostno premalo usposobljen. Delo in naloge pozna, vendar vsaj teoretično vseh dolžnosti ne obvlada najbolje. In vendar smo kar zadovoljni.

Kdo bo tebe pazil?

Tudi Šoštanj se je prepustil nočnemu mrtvilu. Blizal se je čas tatov, ura, ko le redki zaposleni bolj ali manj okajeni kolovratijo domov.

V Šoštanski Lesni je bil vrtan na obhodu po tovarniških prostorih, vhodna vrata pa so bila odprta. Malo smo čakali in se hudovali nad to nepazljivostjo. Potem je prišel. Nekoliko starejši mož, ki je bil požarno varnostno kar podkovan je slabše obvladal druge dolžnosti.

Na stranskem vhodu v tovarno usnja Šoštanj je nočno delo opravljal starejši invalid. Kaj stežka bi se ubranil vsiljivcev; težave pa bi imel tudi, če bi želel poklicati gasilce ali policijo. Telefon je namreč zvezan preko centrale.

V Galipu se nas je vratar že davno ne več rosnih let, zelo razveselil: „Lej jih no, lej jih fante. Kaki fejest fantje; in kar štirje.“ Prijazen možak je povedal, da je bil včasih tu vratar, da je sedaj v pokoju in da v teh dneh samo nadomešča vratarja, ki je na dopustu. Pa le ni bilo vse tako, kot bi si želeli. Mož

Tokrat je zmagal spanec

nikakor ni bil več sposoben opravljati delo tako, kot bi bilo potrebno, neodgovorno pa je predvsem to, da ga nihče ni seznanil s spremembami, ki so nastale v delovni organizaciji in so pomembne pri opravljanju njegove službe.

Tako npr. ni vedel, da lahko kliče postajo milice in gasilce le preko centrale. Le kaj bi revež storil, če bi kje zagorelo?

Na Vegradovi žagi v Metlčah je nočni čuvaj delno poznal svoje dolžnosti, kljub temu pa kot invalid ni bil sposoben opravljati zahtevanih nalog.

je bila jedilnica, v kateri je manjša peč, naravnost idealno urejena za nastanek požara.

V Mizarstvu, obratu Lesne, je vratar opravljal istočasno tudi dolžnost kurilca in čistilca. Popolnoma nelogično, nesprejemljivo in nepovedano. Da poleg tega ni bil usposobljen za delo vratarja, je ob tem postranskega pomena.

Sred' noči se mož zbudi

Ura je že odbila polnoč in več, ko smo se pripeljali na obrat Žaga šoštanske Lesne. Obrat, ki je tudi drugače premalo zaščiten, je sameval v nočni tišini. Čuvaja nikjer. Išče mo po barakah, najprej potihno, potem zmeraj glasneje, vendar ne najdemo nikogar.

Kakšnih deset minut smo ropotali po obratu gor in dol, potem pa smo ga odkrili. V mali sobici je zadremal in ker tudi slisi slabše, ga naše ropotanje ni nič motilo.

„Prvič je bilo,“ je zatrjeval, „le za hip me je zmanjkalo. Verjemite, ne bo se več primerilo.“ Morda je res bilo prvič, morda tudi ne. Toda mož je opravljal odgovorno osemurno nočno delo, in kaj če bi se prav takrat dogodilo kaj nepredvidenega? Izgovor, da vsak vratar vsaj enkrat zaspi na delovnem mestu, mu mikakor ne moremo šteti v prid.

Hitimo dalje. Naš naslednji cilj je elektrarna. Brez luči se pripeljemo pred glavni vhod in spet naletimo na zaspanca. Naslonjen na okensko policco vratarnice, se je prepustil sladkemu dremežu, iz katerega ga ni prebudil niti blesk fleša.

Tudi on nam zatrjuje, da še nikoli ni zaspal in da je bilo tokrat prvič. Sicer pa je svoje naloge v glavnem poznal in tudi požarno varnostno je bil dovolj usposobljen. In vendar, tako pomembno družbeno imovino bi moral čuvati skrbneje.

Z elektrarno se je naš obhod po šoštanskih delovnih organizacijah končal. Naj ob tem omenim še to, da vratarji, oziroma nočni čuvaji v glavnem niso vedeli na pamet številke gasilcev in postaje milice, da so imeli stare telefonske imenike in da številke šoštanskih gasilcev ni poznal, razen vratarja v termoelektarni, nihče.

V Velenju vse dobro

Zahljano zaupanje v delo nočnih čuvajev smo popravili v delovnih organizacijah v Velenju. Delo so ob našem obhodu opravljali mlajši ljudje, ki so precej dobro poznali svoje dolžnosti. Predvsem pa, nihče ni spal. Obiskali smo Gorenje, ter tri Vegradove tozde.

Ob koncu pa tole. Naša skupna akcija je res uspešna, a vendar bi bili bolj srečni, bolj zadovoljni, če bi lahko napisali – delovne organizacije tudi ponoči dovolj varne. Žal ni tako. Ne le po krivdi čuvajev, ampak tudi tistih, ki so često neprimernim in zdravstveno nesposobnim ljudem namenili ta delovna mesta. In vendar smo mnenja, če se bo po vsem kar smo zapisali kaj spremenilo, kaj izboljšalo, tudi naše delo ni bilo odveč, ni bilo le zanimivo branje in gradivo za „obiranje“, ampak koristen nasvet.

BORIS ZAKOŠEK

Preči je ime Dru!

Aljevanje in konec

reska povsod, tako da nima la iskati zavetja, le to vemo, bivač neizbežen, saj na vrh kem ne smemo, tam bi nas alalo brez milosti.

har dosega višek, sneži takot pri nas sredi zime in tu emni se v trenutku. Komaj rav zavem je okoli mene zimski panorama. Zdi se tot v pravljici.

anzi najde prostorček, kjer o poskušali preživeti no noč, kjer bomo kljubo neusmiljeni streli, mrazu in tovosti. Počasi se zavem. ostaja ta velika tura v teh tkih le še obupen boj za nek, borba, v kateri imale malo možnosti, da preno. Toda za te niti upanja žim z nadčloveško močjo je sile, ki bi me lahko odad od njih. S Hanzijem zlev skupno bivak vrečo in se tih, čeprav sva oba bolj ali brez poslušna, treseva od a, pa tudi od napetosti, ki dno ne popuusti.

ez besed strmmim v sneg, ki eter vrtinčiči okoli nas, da kmalu le še del zimske na-

lim si le, dda ne bi grmelc drugo človeka še zdrži, da le nje pojenja.

pončki bivakirajo na poličd nami.

edili smo si i skromen dom časi se umirjamo. Zdi se

Vodnikova smrt. Ko sem udobno sedel v naslonjaču in občudoval dogajanje na ekranu, še sanjal nisem, da bo doživel in ne vem po kakšnem čudežu tudi preživel tako neurje.

Obvisimo vsak na svojem prostorčku in čakamo jutra. Zvijem se v črva, glavo naslonim ob steno in skušam malce zadremati. Že spet se silno zabliska in v trenutku mi skozi

glavo šine taka napetost, da se primem za usta, ker imam občutek, da bom izpljunil vse zobe. Pod menoj zavpije Viki in potem je zopet vse mirno, preveč mirno. V strahu kličem prijatelje, oglašamo se drug drugemu, slabotno, a vendar odločno, dovolj odločno, da preživimo.

Vihar v nekoristnem svetu okoli nas besni do jutra. Dan nas najde odete v snežni plašč.

Od 5. do 7. avgusta 1978 sta velenjska alpinista Ivč Kotnik in Ivo Avberšek preplezala slovito Severno steno Druja v Francoskih Alpah.

ki se še vedno vztrajno več. Grmi pa ne več. Ko poslušam to neskončno tišino, ki jo moti samo rahel šum snega, sem za trenutek potešen, srečen. Tudi tisti moreči, do kosti se zažirajoči bzzzzz je potihnil, odšel je s strelo.

Toda časa za srečo ni, ukropati moramo hitro, da se rešimo poledele in zasnežene stene, saj nas potem čaka še dolg in nevaren sestop z gore, ki še zdaleč ni lahek.

Z japanci se združimo v eno navezo, nad nami sta še dva raztežaja, v teh razmerah težkega plezanja in potem smo zunaj na vrhu. Toda nič običajnega veselja, stiska rok, le kje je še dolina, rešitev? Nazaj, čimprej in čimhitreje.

Veter za trenutek razgrne megleni svod pod nami in daleč spodaj zagledamo ledenik, ki je naša rešitev, če ga ne dosežemo, bomo ostali ovenčani z vrhom nekje v steni. Neutrudno in še močnejše sneži. Začne se maratonski spust.

Nekje sem prečital, da se, če imaš srečo spustiš ob vrvi le dvakrat, drugače pa normalno sestopaš do ledenika. Toda sedaj so to le neuresničljive sanje.

Spusti so naporni, po vrvi curlja voda, ki nas počasi a vztrajno zamaka. Bolj ko se spuščamo, bolj se med sneg meša tudi dež, tako da smo kmalu premočeni do kože.

Ob sedmih zvečer na pol živi dosežemo ledenik Sharopoa in ob enajstih ponoči smo spet v Chamonixu.

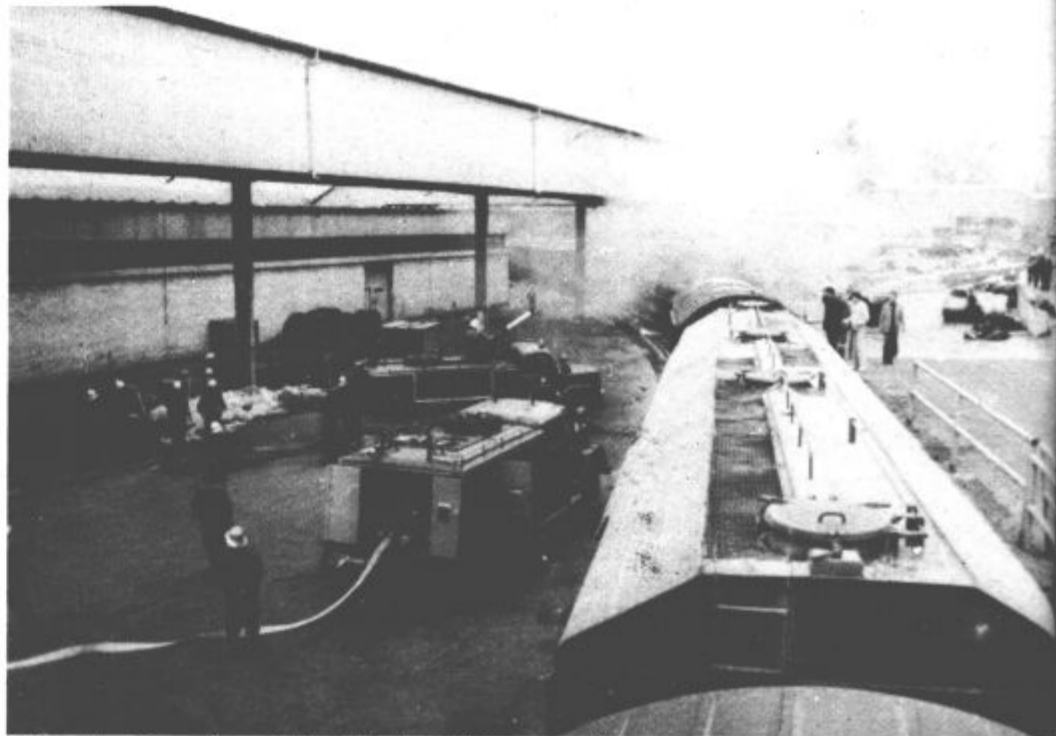
Utruženi, mokri a vendar bogatejši za vzpon, ki ga v takih razmerah ne bi želeli ponavljati nikoli več.

Plezalni detajl iz Severne stene Druja (Foto: I. Kotnik)

Pri avtobusni postaji v Soštanju je pogostokrat zelo tesno – zaradi avtobusov. Če se boste slučajno pripeljali v Soštanj za avtobusom, se kaj lahko zgodi, da boste imeli pri postaji nepredvideni postanek. Avtobus se ustavi in zapre levo polovico ceste. Nato morate počakati, da potniki izstopijo in drugi vstopijo, da jim šofer pobere denar za vožnjo, šele nato odpelje in vam odpre cesto. Če pa se vam mudi, je najbolje narediti prekršek in zapeljati po pločniku. Tolažimo se lahko s tem, da se vsi šoferji avtobusov vendarle ne obnašajo tako oblastno.

Poleg dveh sej operativnega štaba občinske gasilske zveze, na katerih so obravnavali programe društev, obiskov društev, akcije, med katero so kontrolirali delo vratarjev v vseh večjih delovnih kolektivih, pregleda in kontrolnih in drugih prostorov v posameznih objektih, so imeli gasilci velenjske občine v tednu požarne varnosti veliko sektorsko vajo v TGO Gorenje Velenje, med katero so preizkusili njihovo sposobnost za gašenje morebitnega požara v industrijskih objektih in reševanje ljudi. Na alarmni znak je v najkrajšem možnem času prišlo na improviziranega požara 98 gasilcev iz desetih društev občine. Vaja pa je tudi dobro uspeła.

velenje

nudi veliko izbiro **POHIŠTVA**
vseh večjih jugoslovanskih proizvajalcev

OPREME ZA VAŠ DOM v blagovnici **SODOBNA OPREMA**

Stane Fidej zastrupljen s športom

Ze več kot 30 let aktivno dela na področju telesne kulture – S šolskim športnim društvom osnovne šole Gustav Šilih je dosegal številne uspehe

S tradicijo športa v naši dolini se tesno prepletajo imena mnogih posameznikov, ki so z aktivnim nastopanjem na športnih poljih, z delom v društvih, z vzgajanjem mladih športnikov ali kakorkoli drugače, vtisnili telesni kulturi neizbrisen pečat.

Stane Fidej je ime, ki je poznavalcem športa v Saleški dolini brzkone zelo dobro poznano. Že več kot trideset let nastopa na tej sceni in posveča ji praktično ves svoj prosti čas. Zlasti pa ga dobro po-

sem se zaposlil kot hišnik na takrat še edini osnovni šoli v Velenju in v tem letu se začel tudi moje delo v šolskem športnem društvu. Leta 1963 sem se preselil na šolo Gustav Šilih in med drugim prevzel tudi vodstvo rokometnega krožka. Takrat je rokomet že bil moja največja ljubezen in z učenci, ki sem jih treniral, smo dosegali zares dobre rezultate. Dolga leta sem bil tudi fant za vse v ekipi velenjskih rokometišev, saj sem poleg tega, da sem opravljal funkcijo predsednika, tudi pral ter likal drese in počel še marsikaj drugega. Toda, kot sem že rekel, nadvse rad sem imel rokomet in ni mi bilo težko.

Kot pove Stane Fidej, se je največ rokometu naučil iz literature, ki ji še danes redno posveča kakšno urico svojega vsakdanjika. Pa ne le športni marveč tudi leposlovni knjigi in predvsem križankam, ki so

pošpora njegova največja strast.

„V lanskem letu sem svoje udejstvovanje v šolskem športnem društvu moral omejiti“, je nadaljeval Stane Fidej. „Resneje sem se namreč lotil sojenja rokometnih tekem, oboje hkrati pa seveda ni združljivo. Pred dvanajstimi leti sem opravil sodniški izpit in od takrat dalje se kot sodnik redno pojavljam na srečanjih nižjih tekmovalnih stopenj. To mi pomeni veliko veselje in nenazadnje prijetno rekreacijo ter sprostitve. Čeprav imam na tem področju kar precej obveznosti pa še vedno zelo rad prisrkočim na pomoč mladim športnikom na naši šoli, če me le pokličejo. Telesna kultura je tisti del mojega življenja, ki bi ga resnično težko pogrešal. Aktivno se ji bom posvečal še naprej, dokler bom zmožen in dokler me bodo potrebovali.“

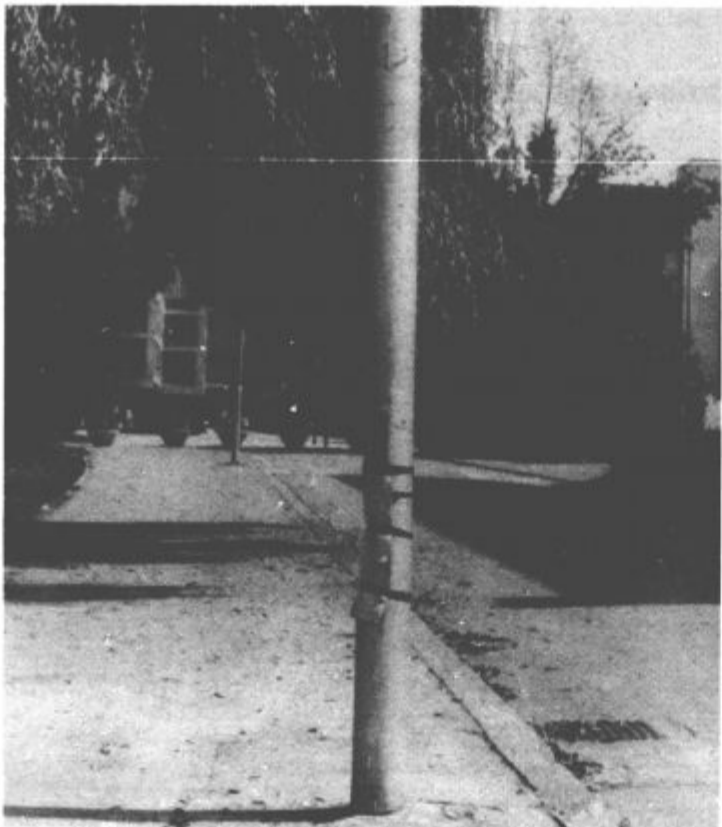
J. KRAJNC

Stane Fidej

in cenijo učenci osnovnih šol, saj je prav delu v šolskih športnih društvih zadnja leta n. menil največ moči. Sicer pa je Stane Fidej že skoraj petnajst let hišnik na osnovni šoli Gustav Šilih v Velenju, kjer ga poznajo kot velikega prijatelja uencev, ki jih s posebnim veseljem vzgaja v prave športnike.

V neizmerno veselje mi je biti na športnem področju“, pravi Stane Fidej, „še posebej z mladimi. Preveč sem zastrupljen s tem, da bi lahko kar enkrat prekinil, čeprav sem že malo v letih pa tudi najbolj zdrav nisem več. S svojo športno aktivnostjo sem začel že kmalu po končani vojni, najprej kot eden izmed ustanoviteljev nogometnega kluba Rudar. Takrat sem bil rudar in kljub težkemu delu v jami smo se vedno z veseljem podili za žogo. Nogomet sem aktivno igral vse do leta 1954, ko sem prepustil mesto mlajšim. Pet let kasneje

Kot kaže posnetek nam je včasih zelo malo za vamost

Modelarji o svojem delu

Okroglih dvajset let mineva letos, odkar so pionirji velenjskega modelarstva s svojimi prvimi izdelki začeli pisati zgodovino društva „Modelar“. V teh letih so člani društva, danes jih je upoštevajoč tudi tiste na osnovnih šolah že preko šestdeset, izdelali brez števila najrazličnejših modelov in s spretnostjo svojih rok pobrali na številnih tekmovanjih po vsej domovini marsikatero nagrado.

Pred dnevi so se člani društva Modelar iz Velenja zbrali na rednem občnem zboru, kjer so potegnili črto pod delo, opravljeno v preteklem letu in si zadali naloge, ki jih bodo skušali uresničiti v naslednji delovni sezoni. Ugotovili so, da zadanege načrta niso uspeli v celoti izpeljati, predvsem zaradi pomanjkanja denarnih sredstev in neustreznih delovnih prostorov, kar sta glavni težavi pri njihovem delu. Zaradi večstranskega pomena njihove dejavnosti, ki že davno ni več samo igračkarske, kot so poudarili, potrebujejo seveda primerne delovne pogoje in sredstva za nakup dragih materialov. Kljub vsemu temu pa so ugotovili, da so v zadnjem času dosegali zavidanja vredne delovne rezultate, saj so zlasti njihovi najmlajši člani na mnogih tekmovanjih segli s svojimi modeli po najzlahtnejših odličjih. Z uspešno sezono se lahko pohvalijo predvsem Arpad Šalomon (mlajši), Matjaž Šentjurs in Boštjan Pelko, skupaj pa so na srečanjih modelarjev v Sloveniji in drugod zasedli šest prvih in osem drugih mest. V boljših delovnih razmerah pa bi se seveda porodili še boljši dosežki.

Prav to se jim obeta že v naslednjih letih, saj so pred kratkim dobili na voljo nekaj prostorov v novem dijaškem domu Rudarskega šolskega centra, ki seveda še ne pomenijo trajne ali končne rešitve, predstavljajo pa pomembno in za vse modelarje nadvse dobrodošlo pridobitev.

Za naslednje leto so si začrtali pester delovni program, ki med drugim vsebuje izdelovanje letalskih, motonautičnih in brodomodelov, maket ter kombiniranih vozil in seveda sodelo-

Mladim modelarjem pomagajo inštruktorji

„NAS ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva izdaja Center za informiranje in propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, pa „NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinastodnevnik „SALESKI RUDAR“ kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stan Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamk Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična uredništva).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 – Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida 4 dinarje, letna naročnina 150 dinarjev (za inozemstvo 300 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800-603-38482.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica“ Ljubljana.

Nenaročenih rkopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.